

Czasem

na jedną chwilę
zatrzymuję się
w zgiełku dnia,
zamykam moje oczy
zatykam moje uszy
i jestem przez chwilę
szczęśliwym:
Nie jestem sam,
Ty jesteś tutaj, Boże mój!
Pośrodku.

Christa Weiß

Życzenie błogosławieństwa

Niech Bóg będzie z tobą jak powietrze, którym oddychasz.
Niech Bóg będzie z tobą jak chleb, który cię wzmacnia.
Niech Bóg będzie z tobą jak woda, która cię orzeźwia.
Niech Bóg będzie z tobą jak dom, który cię ochrania.
Niech Bóg będzie z tobą jak słońce, które rozjaśnia twój dzień.
Na podstawie modlitwy autorstwa Rainer Haak

Diakonia na wynos Nikt nie zostanie zapomniany

Mężczyzna i spora część życia.
Człowiek na ostatnim etapie swojej drogi.

Katharina Kreth prowadzi dom spokojnej starości i zakład opiekuńczy.

Z wysokiej kompetencji swoich pracowników jest sobie bardzo dumna:
„Wiele osób życzy sobie **nie być samotnym**.

Chcą, by dobrze ich **pielęgowano** i o nich dbano.

To oferujemy.

Lekarze znający się na uśmierzaniu bólu odwiedzają placówkę.
Istnieje możliwość kontroli bólu i symptomów.

Regularnie bierzemy udział w szkoleniach.
Pracujemy razem ze służbami hospicji.”

Z umarłymi obchodzi się starannie:

„Pracujący myją nieboszczyków,
wkładają im kwiaty w dłoń,
ustawiają krzyż i elektroniczne świece.”

„Posiadamy zakątki pamięci i księgi kondolencyjne,
płótna pożegnalne oraz imienne tabliczki z kamienia.

Nikt nie zostanie zapomniany.”

„Owa kultura pamięci oraz pogrzeb zmarłych pomagają wszystkim:
tym, którzy tu mieszkają, tym, którzy tu pracują oraz bliskim
i przyjaciółom. Osoby bliskie często potrzebują **pocieszenia**.
Są za to bardzo wdzięczne.

Dla Katharina Kreth jest pewne: „Śmierć jest naszym dniem
powszednim.“

Co pomaga w takim dniu codziennym, w którym często dochodzi do
śmierci? Kierowniczka domu spokojnej starości i zakładu opiekuńczego
ujmuje to trafnie i zwięźle: Pocieszenie. Pocieszenie pomaga.

Pracownicy i pracownice **służą pomocą**.

Bardzo konkretnie. To obdarowuje osoby w żałobie nową siłą.

Również ci, którzy ofiarowują pocieszenie, potrzebują otuchy.

Wspólna pamięć i tradycje pożegnania mogą pocieszać.

Obchodzenie się ze zmarłymi nie jest proste.

Ale jest ono **sensowne**.

Również to może podarować pocieszenie.

Pocieszenie jest dla Katharina Kreth także krzyżem.

Stoi on po stronie nieżyjących już osób.

Krzyż jest znakiem nadziei.

Śmierć nie jest ostatecznością.

Na końcu drogi stoi Bóg.

Z Jego pomocą.

Z Jego siłą.

Również u Boga nikt nie zostanie zapomniany.

Czego sobie życzę

Życzę sobie spokoju i czasu,
małej wieczności,
która tylko należy do mnie, która mi pozwala,
wypocząć, odprężyć się,
po prostu nic nie czynić.

Życzę sobie idei,
które wskażą mi nowe drogi,
gdy nie wiem co dalej.

Życzę sobie od ciebie
przyjaznego spojrzenia,
śmiechu, ciepłego dotyku,
na moim ramieniu.

Życzę sobie,
być takim, jakim jestem:
czasem bezradny i niedoskonały,
czasem odważny i wesoły.
Życzę sobie,
być samym sobą.

Autor nieznan

Błogosławieństwo biblijne:

Nie bój się, bo Ja jestem z tobą;
nie trwóż się, bom Ja twoim Bogiem.
Umacniam cię, jeszcze i wspomagam,
podtrzymuję cię moją prawicą sprawiedliwą.